

Fiskeridirektoratets Småskrifter

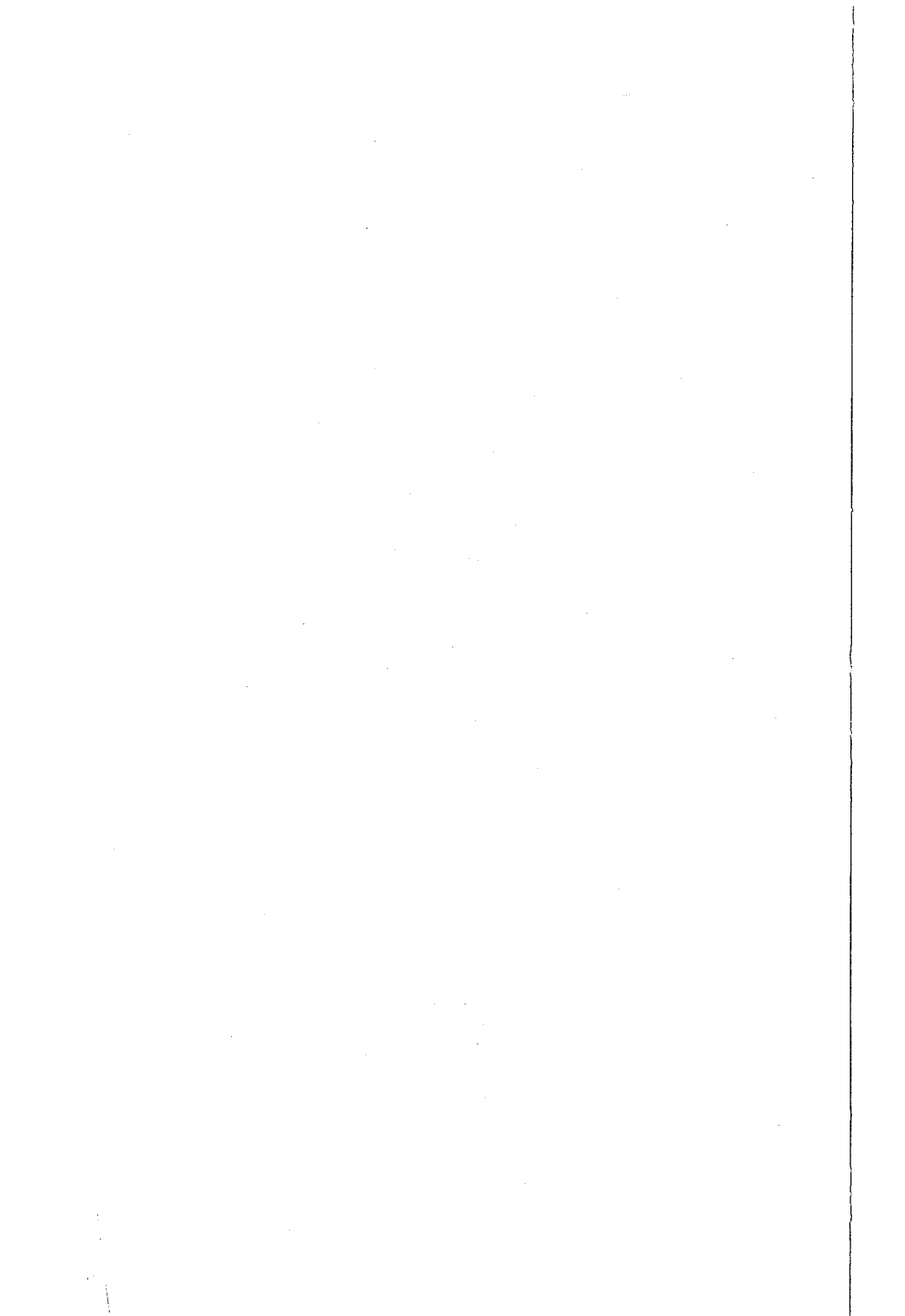
Nr. 8 -- 1951.

Lov av 20. april 1950¹ om fiske med trål.

Særtrykk av »Fiskets Gang» nr. 20
for 17. mai 1951.

Utgitt av
FISKERIDIREKTØREN

BERGEN
A/S JOHN GRIEGS BOKTRYKKERI
1 9 5 1

Lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

§ 1. Det er forbudt å drive fiske med trål innenfor Norges fiskerigrense.

Utenfor fiskerigrensen kan fiske med trål drives med fartøyer av størrelse til og med 300 tonn bruttodrektighet når vedkommende departement har gitt tillatelse til det.

Kongen kan gi tillatelse til fiske med trål utenfor fiskerigrensen for et begrenset antall fartøyer over 300 tonn bruttodrektighet. Fortrinsberettiget til å få slik tillatelse er:

1. Aktive fiskere og sammenslutninger av aktive fiskere.
2. De personer og selskaper som har tillatelse til fiske med trål i henhold til § 1, annet ledd, i lov av 17. mars 1939 om fiske med bunnsløpenot (trål).

Før det blir gitt tillatelse til fiske med trål etter denne paragrafs tredje ledd skal det være innhentet uttalelse fra et utvalg på 5 medlemmer som oppnevnes av Kongen for 4 år om gangen. Utvalget skal bestå av 1 representant for staten, 2 representanter for vedkommende fiskerorganisasjon, 1 representant for vedkommende sjømannsorganisasjon og 1 representant for trålrederne. Statens representant fungerer som formann i utvalget. Kongen gir nærmere regler om utvalgets virksomhet og om godtgjøring for medlemmene i utvalget.

Tillatelse til fiske med trål etter denne paragraf annet og tredje ledd gis til bestemt person eller selskap. Den skal gjelde for et bestemt fartøy, slik at ny tillatelse må innhentes hvis et annet fartøy ønskes nyttet. Dog kan vedkommende departement samtykke i at tillatelse gitt etter tredje ledd overføres til annet fartøy når det fartøy som

tillatelsen gjelder er havareert eller ønskes skiftet ut med et bedre skikket fartøy.

Den som overtar et fartøy som det har vært knyttet tråltillatelse til, har ikke dermed noe krav på å få overført tillatelsen til seg.

Vedkommende departement skal hvert år legge fram for Kongen en melding om hvem som til enhver tid er meddelt tillatelse etter denne lov. Meldingen sendes Stortinget.

§ 2. Med trål forstås i denne lov et notredskap som slepes langs bunnen og under slepingen holdes utspilt ved hjelp av skovler (tråldører) eller lignende.

Fiske med reketrål er unntatt fra denne lovs bestemmelser.

I tvilstilfeller bestemmer vedkommende departement om et redskap skal anses som trål etter denne lov.

§ 3. De som får tillatelse til å drive fiske med trål er forpliktet til å finne seg i slik regulering med hensyn til fangstkvantum, fangstens anvendelse og fangstområde som til enhver tid fastsettes av Kongen.

Vedkommende departement kan pålegge dem som får tillatelse til å drive fiske med trål å gi oppgaver over fangstkvantum, fangstområde, fangstens verdi, hvor og til hvilken anvendelse fangsten er levert og regnskap for fartøyets drift. Vedkommende departement kan gi nærmere forskrifter om oppgaveplikten.

§ 4. Det er forbudt å bringe i land i Norge fisk og produkter av fisk fanget av utenlandske trålere eller å foreta tilvirkning, pakning eller omlasting innenfor fiskerigrensen av sådan fisk eller produkter av fisk innbrakt fra fangstfeltet.

Vedkommende departement kan dispensere fra forannevnte forbud i ekstraordinære tilfelle (havari og lignende).

§ 5. Så lenge et fiskefartøy med trål er innenfor fiskerigrensen skal samtlige fiskeredskaper være stuet bort innenbords. Således skal skovlene være satt innenfor rekken på dekk og nettene — tømt for fisk — skal være bundet opp innenbords.

Denne bestemmelse gjelder ikke for norske trålere som befinner seg på havneområde.

§ 6. Fartøyer som kommer til fiskeplasser hvor andre fartøyer allerede driver fiske, skal ikke sette sine redskaper og bøyer slik i forhold til disse andre fartøyer og deres redskaper at de på en utilbørlig måte griper forstyrrende inn i eller hindrer deres fiske.

§ 7. Trålfiskere skal treffe alle nødvendige forholdsregler for å hindre at det voldes skade på utestående garn- eller lineredskaper.

Trålfiskere skal, når de er i sikte av fartøyer som fisker med garn eller line, søke opplysninger hos disse fartøyer om beliggenheten av deres redskaper og skal, når de har fått meddelelse derom, treffe alle nødvendige forholdsregler for å unngå dem.

§ 8. Når fartøyer fisker med garn eller liner, skal trålfiskere ikke drive fiske nærmere enn en nautisk mil fra fartøyene eller disses redskaper.

§ 9. Når trålfiskere om dagen er i sikte av merker eller om natten av lys som er satt ut av fiskere som har etterlatt sine redskaper i sjøen, skal de ikke drive fiske nærmere enn en nautisk mil fra slike merker eller lys og skal i intet tilfelle fiske mellom to slike merker eller lys.

§ 10. Oppsynsskip, skal når forholdene tilsier det, gjøre trålfiskere oppmerksom på garn eller liner som er satt i sjøen og disses beliggenhet. Trålfiskerne skal ta hensyn til de anvisninger som således er gitt, og skal treffe alle nødvendige forholdsregler for å unngå redskapene.

§ 11. Dersom det er voldt skade på garn eller liner, har trålfiskere som samtidig hermed har trålet på feltet, bevisbyrden for at skaden ikke skyldtes feil fra deres side — med mindre omstendighetene avgjort taler imot at sådant bevis fordres.

§ 12. Den som overtrer denne lov, eller forskrifter som er gitt med hjemmel i loven — eller medvirker hertil — straffes med bøter.

Ved overtredelse av lovens § 1 blir dessuten å inndra

hele den ombordværende fangst med samtlige fangstredskaper, uansett om de tilhører den skyldige eller ikke. Hvor særdeles formildende omstendigheter foreligger, kan inndragning unnlates for fangstredskapenes vedkommende. Også fartøyet med tilbehør kan inndras uansett om det tilhører den skyldige eller ikke. Videre kan verdien av fangst, fangstredskaper og fartøy med tilbehør — helt eller delvis — inndras, foruten hos den skyldige også hos eieren (rederen), selv om denne ikke er straffskyldig.

Ved inndragning bortfaller panterett eller annen heftelse som måtte hvile på fartøy eller redskap.

Er den skyldige tidligere dømt til straff etter denne lov, eller foreligger andre skjerpene omstendigheter, kan fengselstraff i inntil 6 måneder idømmes enten alene eller i forbindelse med bøtestraff

Overtredelsen blir å anse som forseelse.

Inndragning etter denne lov er ikke å anse som straff.

Sak om inndragning kan reises selvstendig uten forbindelse med straffesak.

§ 13. Kongen kan tildele sjefen på fartøy som fører oppsyn med overholdelse av denne lov, myndighet til å forelegge bøter for overtredelse av lovens §§ 5—10 og de i straffelovens § 418, første ledd, omhandlede forskrifter til unngåelse av sammenstøt mellom skip eller angående nødsignaler eller losning.

§ 14. Hvis overtredelse er begått av noen av besetningen på et fartøy og straffansvar i den anledning kan gjøres gjeldende mot fartøyets fører, blir den underordnede ikke å straffe.

§ 15. Forskriftene i denne lov skal ikke gjelde for de fiskeriundersøkelser som iverksettes av staten.

§ 16. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid oppheves lov av 17. mars 1939 om fiske med bunnsløpenot (trål) og lov av 1. februar 1946 om tillegg til lov av 17. mars 1939 om fiske med bunnsløpenot (trål).

Personer og selskaper som har midlertidig tillatelse til fiske med trål i henhold til § 1, fjerde ledd, i lov av 17. mars 1939 om fiske med bunnslepenot (trål) kan uten hinder av denne lovs § 1, tredje ledd, gis fortsatt tillatelse til slikt fiske inntil utgangen av 1953. Tillatelsen gis av vedkommende departement.

